

Свадбата се счита свършена слѣдъ отвѣрткитѣ, въ който день — въ недѣля утринъ водѣтъ за прѣвъ пѣтъ булката на черква.

Слѣдъ отвѣрткитѣ деверѣтъ купува на булката хурка, занася ѝ я и на прѣга на кѣщи деверѣтъ дѣржи хурката, а булката ще источи една жица; деверѣтъ стои отвѣнъ вратата, а булката отвѣтрѣ, хурката пѣкъ на прага.

На булката булото се сменя въ срѣда, слѣдъ вѣнчание-то. И то, ето какъ: булката, деверѣтъ калината, помайчимата и други роднини завождатъ булката на най-ближната чумба, кладенецъ или изворъ, като носѣтъ и едно мѣдниче, въ което наливатъ вода и деверѣтъ пуска въ него пари. Булката заобикаля три пѣти мѣдничето и най-послѣ го ритнува, та го качурка; това се казва качуркание вода; тогазъ вече отниматъ булото на булката, (по насъ) съ триндафелови прѣчки. Този обичай се пазѣше до прѣди войната.

**Копривщица.** — Въ старо врѣме у насъ свадбата е ставала съ много обичаи, угощения и разноски, но сега обрядитѣ и разноскитѣ се смалихъ. Въ старо врѣме свадбата почнуваше отъ *четвъртъкъ* и свършваше се една седмица по-диръ вѣнчанъето. Въ четвъртъкъ се правѣше *квасъ*. Събиратъ се момчета и момичета, мѣсѣтъ единъ тутманикъ, поставятъ го на столъ на срѣдъ дворѣтъ, играѣтъ хоро около него, и послѣ го раскѣсватъ и даватъ всѣкому по единъ кѣсъ съ медъ натопенъ. Това се прави напрѣдъ у момчето и послѣ сѣщото у момата отъ едното събрание. Майката на момата е длѣжна да даде на всичкитѣ лица дошли отъ момѣкѣтъ, по една китка цвѣте, и на китката по една монета. Въ *петъкъ* у момата простиратъ дрѣхитѣ, които родителитѣ щѣтъ ѝ подарѣтъ за да ги гледатъ посѣтителитѣ. Въ това врѣме и всѣкой отъ роднинитѣ подарява на момата по нѣщо — кърпа, пошъ, пешкиръ и пр. Въ сѣщия този день отъ страна на момѣка калесватъ два девера и единъ побацимъ. Деверитѣ водѣтъ невѣстата на вѣнчило, а побацимѣтъ (староико) носи надъ нея прѣпорецѣтъ.

Въ *сѣбота* се събиратъ мому и момци у момата вкупъ на дворѣтъ, пѣѣтъ пѣсни, и сѣшиватъ прѣпорецъ на единъ просторъ и староико го носеше надъ дѣвойката кога я водѣтъ на вѣнчило и връщатъ отъ тамъ. Това е единъ сиромашки бѣлѣгъ, останалъ отъ нашето царство. Въ сѣщия този